

عنوان مقاله:

خودسازی، جامعه پردازی و تمدن سازی در اندیشه صدرالمتالهین شیرازی

محل انتشار:

سومین همایش ملی جامعه، حکمت و حکمرانی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

بهزاد محمدی - استادیار گروه معارف اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد فیروزآباد، فیروزآباد، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی خودسازی، جامعه پردازی و تمدن سازی در اندیشه صدرالمتالهین شیرازی است. حکمت به ویژه حکمت متعالیه سنگ زیرین حکمرانی و رهبری جامعه بوده و برونداد حکمت متعالیه، حکومت و حکمرانی سعادت بخش است. ملاصدرا بر اساس مبانی حکمی خویش به ویژه مبانی انسان شناختی، اصالت هستی و حرکت جوهری حکمت متعالیه ای بنا نهاده که حکومت بدون آن استواری و بازدهی ندارد. یافته های این پژوهش با رویکرد توصیفی تحلیلی بیانگر این مهم است که ملاصدرا در اندیشه متعالی خود به خصوص اسفار اربعه با قواعد عقلی و فلسفی می تواند در حوزه حکمرانی انسان کامل، نقش آفرین باشد. همچنین حکمت متعالیه به دنبال توسعه مادی و معنوی از خاک تا خداوند است این حکمت که در اسفار اربعه ملاصدرا نمود پیدا کرده حکیم را پس از خودسازی در سفر چهارم در پی تشکیل حکومت، جامعه پردازی و تمدن سازی قرار داده است. این همان ایصال به مطلوب انسان کامل است که با یک ماهیت توحیدی فقط به ارائه طریق نپرداخته بلکه به دنبال تشکیل جامعه توحیدی است. لذا در این مقاله، نگارنده با بیان مبانی حکمت متعالیه و اسفار تعالی بخش صدرا به دنبال تبیین و ارائه حکمت معطوف به حکمرانی در مسیر خودسازی جامعه پردازی و تمدن سازی الهی است.

کلمات کلیدی:

حکمت، اصالت وجود، حرکت جوهری، خودسازی، جامعه پردازی، تمدن سازی، اسفار اربعه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2037497>

